

Ε.Δ.Ε.Υ.Α.

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΥΔΡΕΥΣΗΣ - ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Ομάδα Εργασίας:

Δέσποινα Μπώκου, Γεν. Δ/ντρια Δ.Ε.Υ.Α. Λέσβου

Κων/νος Στεργιάννης, Γεν. Δ/ντής Δ.Ε.Υ.Α. Χανίων

Κων/νος Πελτέκης, Γεν. Δ/ντής Δ.Ε.Υ.Α. Κομοτηνής

Ευθυμία Καραμάλη, Γεν. Δ/ντρια Δ.Ε.Υ.Α. Τρικάλων

Ελευθέριος Σφυρής, Ε.Δ.Ε.Υ.Α.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ.....	5
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	8
ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	9
ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.....	16
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ.....	20

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η επικαιρότητα των πλημμυρών επανέφερε στο προσκήνιο την κρισιμότητα και επικινδυνότητα των πλημμυρών, που συγκριτικά με τους σεισμούς παρουσιάζει σε περίοδο εκατονταετίας, πολύ μεγαλύτερο αριθμό θυμάτων.

Η εμφάνιση πλημμυρικών επεισοδίων δεν είναι σπάνιο φαινόμενο. Ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες και ημέρες, η συχνότητα εμφάνισης πλημμυρικών φαινομένων αυξάνει συνεχώς. Η μορφολογία του εδάφους της Ελλάδας και το κλίμα της ευνοούν τις πλημμύρες. Η διάγνωση των αιτιών αναφέρεται σε φυσικά (γεωμορφολογικά και κλιματολογικά) αίτια, την εκτεταμένη αστικοποίηση, το ψαλίδισμα και την ανεπαρκή διευθέτηση των φυσικών υδατορευμάτων, την υποβάθμιση και την ανεπαρκή συντήρηση και επιτήρηση των αντιπλημμυρικών έργων, τα παρωχημένα κριτήρια σχεδιασμού, την απουσία μετρητικής και ερευνητικής υποδομής.

Η διατομή ενός ποταμού χωρίς «οροφή» είναι υδραυλικά πλεονεκτικότερη σε σύγκριση με την ίδια διατομή καλυμμένη από πάνω: οι τριβές που δημιουργούνται στην επαφή του νερού με την πλάκα της «οροφής» μειώνουν την παροχευτική ικανότητα του ποταμού. Στο μειονέκτημα αυτό των σκεπασμένων ποταμών θα πρέπει να προσθέσουμε και τη δυσκολία επιτήρησης και συντήρησης καθώς και της αποκατάστασης βλαβών και της απομάκρυνσης ξένων σωμάτων (π.χ. ενός αυτοκινήτου ή μηχανήματος) που τυχόν έχουν εισχωρήσει από την ανάντη ελεύθερη κοίτη στην κατάντη σκεπασμένη κοίτη του ποταμού.

ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Η σημασία των ρεμάτων για τις αστικές περιοχές είναι πολύ μεγάλη, καθώς αυτά αποτελούν τους φυσικούς αποδέκτες των νερών της βροχής και παρέχουν αντιπλημμυρική προστασία. Τα προβλήματα που προκύπτουν από τη μη σωστή διαχείριση των ρεμάτων είναι πολλά και πηγάζουν κυρίως από τον ανύπαρκτο ή ελλιπή χωροταξικό σχεδιασμό, αλλά και από τον κατακερματισμό των αρμοδιοτήτων των φορέων που κατά καιρούς διαχειρίζονται τα ρέματα και δυσκολεύουν την υλοποίηση οποιουδήποτε έργου.

Αν συνδυάσουμε τα παραπάνω και με τις υψηλές συγκεντρώσεις πληθυσμού και δραστηριοτήτων που προκαλούν αυξανόμενη υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, λόγω ατμοσφαιρικής και υδατικής ρύπανσης, μιλάμε για διττή διατάραξη της ισορροπίας των υδάτινων οικοσυστημάτων: υδραυλική και φυσική. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι προσέγγισης και επίλυσης του προβλήματος. Η υδραυλική προσέγγιση αποσκοπεί στην πρόληψη και προστασία των παραρεμάτων περιοχών από τις συνέπειες της απρόβλεπτης βροχόπτωσης, μέσω ολοκληρωμένων παρεμβάσεων στη λεκάνη απορροής και διάσωσης των εναπομεινάντων ρεμάτων, ενώ, σύμφωνα με την αρχιτεκτονική προσέγγιση, αυτό που κυρίως πρέπει να γίνει είναι η συνειδητοποίηση του ενιαίου χαρακτήρα του ρέματος.

Διαχείριση πλημμυρών

Η διαχείριση του κινδύνου από τις πλημμύρες αποτελεί ένα ανεξάρτητο κομμάτι, μέρος της ευρύτερης διαχείρισης των λεκανών απορροής, συνεπώς το νομικό πλαίσιο που καλύπτει τις πλημμύρες θα πρέπει να εφαρμόζεται σε συνδυασμό με την WFD (Water Framework Directive). Αναφορικά με τις πλημμύρες, η ΕΕ θέσπισε το 2007 μία αντίστοιχη Οδηγία πλαίσιο (Floods Directive), η οποία μπορεί να βρεθεί εδώ: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/07/st03/st03618.en07.pdf>

Τα σχέδια διαχείρισης πλημμύρας θα πρέπει να εστιάζονται στους εξής βασικούς άξονες:

- ✓ **Πρόληψη**
 - Αποφυγή δόμησης σπιτιών και βιομηχανικών κτηρίων σε περιοχές υποκειμένες σε πλημμύρες
 - Προσαρμογή αναπτυξιακών σχεδίων στην πλημμυρική διακινδύνευση
 - Προώθηση κατάλληλων πρακτικών στη χρήση γης, τη γεωργία και τη δασοπονία
- ✓ **Προστασία**
 - Κατασκευαστικά μέτρα
 - Μη κατασκευαστικά μέτρα
- ✓ **Ετοιμότητα**
 - Ενημέρωση του πληθυσμού για την πλημμυρική διακινδύνευση και τις απαιτούμενες ενέργειες σε περίπτωση πλημμύρας
- ✓ **Σχεδιασμός**
 - Αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων – δραστηριοποίηση του κρατικού μηχανισμού Έκτακτης Ανάγκης κατά τη διάρκεια και αμέσως μετά την παρέλευση της πλημμύρας με σκοπό την περίθαλψη του πληθυσμού και την ικανοποίηση των επειγουσών αναγκών του.
- ✓ **Επανόρθωση**
 - Διατήρηση ή/και αποκατάσταση πλημμυρικών περιοχών καθώς και μέτρα πρόληψης και μείωσης των ζημιών που προκαλούνται στην υγεία των ανθρώπων, στο περιβάλλον, στην πολιτιστική κληρονομιά και στην οικονομική δραστηριότητα

Το JRC της ΕΕ παρέχει πληροφορίες για την διαχείριση των πλημμυρών, σε μία database για τις ευρωπαϊκές χώρες, αντίστοιχους χάρτες (σε GIS), καθώς και οδηγίες για την ορθή διαχείριση του κινδύνου.

Διαχείριση ομβρίων

Τα μεγαλύτερα από τα προβλήματα που σχετίζονται με το νερό στις αστικές περιοχές εντοπίζονται στο θέμα της διαχείρισης των ομβρίων και την προστασία από αυτά. Ιστορικά, η αστική ανάπτυξη στην Ελλάδα δεν συνδυάστηκε με την κατασκευή των έργων υποδομής για τα όμβρια, έργα τα οποία είναι ιδιαίτερα δαπανηρά. Αντίθετα, η αστικοποίηση δημιούργησε έντονα προβλήματα στα υδατορεύματα

που ήταν οι φυσικοί αποδέκτες των ομβρίων (Ξανθόπουλος κ.ά., 1995). Στις περισσότερες πόλεις δημιουργήθηκε πολύ πυκνή δόμηση με μειωμένους χώρους πρασίνου, με αποτέλεσμα να αυξηθούν κατακόρυφα οι αδιαπέρατες επιφάνειες και να μειωθούν οι χρόνοι απορροής, πράγμα που οδήγησε σε πολλαπλασιασμό των πλημμυρικών παροχών αιχμής. Το φυσικό υδρογραφικό δίκτυο δεν έγινε σεβαστό από το δημόσιο και τους ιδιώτες, με αποτέλεσμα πολλά ρέματα να μετατραπούν σε οικοδομικά τετράγωνα ή οδικούς άξονες. Όσα παρέμειναν, περιορίστηκε η φυσική διατομή τους ή μετατράπηκαν σε οχετούς, με ανεπαρκή κατά κανόνα κριτήρια αντιπλημμυρικού σχεδιασμού (μικρές περίοδοι επαναφοράς σχεδιασμού, ξεπερασμένες εμπειρικές μέθοδοι εκτίμησης πλημμυρών). Γενικά, η έμφαση δόθηκε στα οικοδομικά και οδικά έργα, ενώ τα κονδύλια που διατέθηκαν για αντιπλημμυρικά έργα ήταν ασήμαντα. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν διατέθηκαν ούτε τα ελάχιστα αναγκαία κονδύλια για τη δημιουργία υδρομετρικών σταθμών σε αστικά υδατορεύματα, με αποτέλεσμα να μην παρακολουθείται (ποσοτικά και ποιοτικά) η ροή σε αυτά και να μη μπορούν να εκτιμηθούν με σχετική αξιοπιστία τα μεγέθη σχεδιασμού οποιωνδήποτε έργων. Παράλληλα, τα ρέματα χρησιμοποιήθηκαν ως αποδέκτες κάθε τύπου υγρών (αλλά και στερεών) αποβλήτων. Το αποτέλεσμα όλων αυτών των παραλείψεων και παραβιάσεων είναι μια συνολική εικόνα των αστικών υδατορευμάτων ζοφερή και μια συσσώρευση δομικών προβλημάτων απελπιστικά δυσεπίλυτων.

Είναι γνωστό πως η αστικοποίηση (τσιμεντοποίηση) μιας περιοχής αυξάνει δραματικά τα επιφανειακά νερά σ' αυτή από ισχυρές βροχές ή καταιγίδες και αυτά με τη σειρά τους αυξάνουν τη συχνότητα εκδήλωσης και το μέγεθος των πλημμυρών, αν δεν υπάρχει επαρκές δίκτυο συλλογής και μεταφοράς τους. Επιπλέον, η συχνή μετατροπή των δρόμων και κυρίως των κατηφορικών σε «υδατορέματα» και η δημιουργία στη συνέχεια πλημμυρών – πολλές μόνο σε τοπικό επίπεδο – μετά από κάθε «ισχυρή βροχή ή καταιγίδα», φανερώνουν και την ανεπάρκεια του δικτύου συλλογής και μεταφοράς των ομβρίων νερών σε κάποιο μεγαλύτερο αποδέκτη.

Η ανεπαρκής παροχετευτική ικανότητα των υπόγειων αγωγών διαπιστώνεται βέβαια και από την εκροή νερού πολλές φορές από τα «καπάκια» ελέγχου αυτών στους δρόμους κατά τη διάρκεια καταιγίδων. Το δίκτυο ομβρίων όμως έχει και άλλο μειονέκτημα, αφού διαπιστώνεται πως η πυκνότητα των φρεατίων στους δρόμους είναι τόσο μικρή ώστε αυτά – και όταν ακόμα είναι καθαρά – να αδυνατούν κατά τη διάρκεια καταιγίδων να διοχετεύσουν την παροχή που δημιουργείται από τις αδιαπέραστες επιφάνειες στους υπόγειους αγωγούς. Στις περιπτώσεις αυτές ένα μέρος του νερού ρέει προς τα κατάντι και συσσωρευτικά συμβάλλει στη δημιουργία πλημμυρικών φαινομένων σε οριζόντια κυρίως τμήματα της πόλης και σε έκταση που καθορίζεται και από την περιοχή που εκδηλώνεται η καταιγίδα. Βέβαια σε περίπτωση που τα φρεάτια είναι και «βουλωμένα», τότε τα πλημμυρικά φαινόμενα είναι προφανώς ανεξέλεγκτα.

Όλα τα γεγονότα δείχνουν πως οι πλημμύρες σε μια πόλη και η «αντιπλημμυρική της θωράκιση» είναι θέματα πολύπλευρα και πολύπλοκα και τα αντιπλημμυρικά έργα των υδατορευμάτων είναι άμεσης προτεραιότητας και ανάγκης για την εξομάλυνση πλημμυρών ευρείας κυρίως κλίμακας.

Το καθάρισμα όμως των φρεατίων ακόμα και όταν επάνω από αυτά βρίσκονται παρκαρισμένα αυτοκίνητα καθώς και ο έλεγχος του δικτύου για τον εντοπισμό τυχόν προβλημάτων μετά από κάθε δυνατή βροχή, είναι ενέργειες που κρίνονται απαραίτητες. Σημαντικότερο είναι ακόμα να μαθαίνουμε

και από τα σφάλματα του παρελθόντος. Επομένως, κατά την κατασκευή έργων υποδομής νέων περιοχών που εντάσσονται στο σχέδιο πόλης και οικοδομούνται πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και τα μειονεκτήματα του δικτύου ομβρίων, ως κύρια αίτια δημιουργίας πλημμυρικών.

Επιπλέον, προς την ίδια κατεύθυνση θα συμβάλλει και μία ολοκληρωμένη διευθέτηση με τεχνικά και φυτοτεχνικά μέσα των υδατορεμάτων και των αντίστοιχων λεκανών απορροής των ορεινών όγκων που περιβάλλουν την πόλη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

«Όσο και αν ένα ποταμό θέλουμε να τον ξεχάσουμε «θάβοντάς» τον και μετατρέποντάς τον σε αυτοκινητόδρομο, δεν θα πάψει να είναι ένα απειλητικό ποτάμι που πλημμυρίζει και σίγουρα θα μας θυμίζει κάθε τόσο την παρουσία του.»

Είναι φανερό ότι απαιτείται η συνεργασία πολλών συναρμόδιων φορέων αλλά και περιβαλλοντική ευαισθησία που πρέπει να αναπτύξει ο κάθε πολίτης για να έχουμε ολοκληρωμένες και αποτελεσματικές επεμβάσεις.

Σαν συμπέρασμα θα θέλαμε να υπογραμμίσουμε την ανάγκη για συστηματοποίηση - κωδικοποίηση της νομοθεσίας που ισχύει τελικά, ξεκαθάρισμα των αρμοδιοτήτων για την κάθε υπηρεσία και την τοποθέτηση εξειδικευμένων υπαλλήλων για την ενασχόληση με το θέμα, οι οποίοι θα είναι κατάλληλα καταρτισμένοι. Στην παρούσα εργασία γίνεται μια προσπάθεια για την συστηματοποίηση - κωδικοποίηση της νομοθεσίας και για το ξεκαθάρισμα των αρμοδιοτήτων των φορέων.

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

A. Διαχείριση πλημμυρών

Οδηγία 2000/60/ΕΚ

Η οδηγία πλαίσιο για τα νερά (Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων) αποτελεί μια κατευθυντήρια γραμμή από την Ε.Ε. για την πολιτική που ασκείται στη διαχείριση των υδατικών πόρων, ώστε να αποφευχθεί περαιτέρω υποβάθμιση τους και να ενισχυθεί η βελτίωση της κατάστασης των υδατινών οικοσυστημάτων. Επιπλέον, υποστηρίζονται οι δράσεις αποτροπής φαινομένων πλημμύρας και ξηρασίας και εισάγεται μια σειρά κριτηρίων κατάταξης των οικοσυστημάτων, ανάλογα με την ποιότητά τους.

Η χώρα μας ενσωμάτωσε στους νόμους της την οδηγία αυτή με τον Νόμο 3199/03 (Φ.Ε.Κ. 280Α/09-12-2003, «Προστασία και διαχείριση των υδάτων –Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000»), ενώ τέσσερα χρόνια αργότερα, με το Φ.Ε.Κ. 54Α/08-03-2007, (Προεδρικό Διάταγμα υπ'αρ. 51, (τέσσερα χρόνια αργότερα): Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ «για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000»), ορίζονται υδατικά διαμερίσματα, ενώ θεσπίζεται μητρώο προστατευόμενων περιοχών και πρόγραμμα παρακολούθησης της κατάστασης των επιφανειακών και υπογείων υδάτων.

Οδηγία 2007/60/ΕΚ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 23ης Οκτωβρίου 2007 εξέδωσε την Οδηγία 2007/60/ΕΚ για την αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 26 Νοεμβρίου 2007. Η Οδηγία αυτή συμπληρώνει την Οδηγία Πλαίσιο για τα νερά 2000/60/ΕΚ όσον αφορά τη διαχείριση του πλημμυρικού κινδύνου. Η Οδηγία προβλέπει τρία στάδια για την αντιμετώπιση του φαινομένου της πλημμύρας από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας, τη δημιουργία χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας και τέλος την εκπόνηση σχεδίων διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας.

Ο σκοπός της Οδηγίας είναι η θέσπιση πλαισίου για τη διαχείριση και αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας με στόχο τη μείωση των αρνητικών συνεπειών στην ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες που συνδέονται με τις πλημμύρες στην κοινότητα. (Κεφ. 1, Άρθρο 1) (*)

Η οδηγία 2007/60/ΕΚ επίσης συνδέεται με :

1. Την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων, δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

2. Την οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες αφού σύμφωνα με το παράρτημα της οδηγίας θα πρέπει στα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας να αναφέρεται και περιλήψη μέτρων για τις πλημμύρες που λαμβάνονται στο πλαίσιο των τριών ως άνω οδηγιών.
3. Την οδηγία 96/61 σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης. Καθώς σύμφωνα με την οδηγία στους χάρτες κινδύνου πλημμύρας θα πρέπει μεταξύ άλλων να αναφέρονται και οι εγκαταστάσεις οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν τυχαία ρύπανση σε περίπτωση πλημμύρας
4. Τις οδηγίες που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την Σύμβαση του Άαρχους για την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, όπως η Οδηγία 2003/4 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και η Οδηγία 2003/35 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των Οδηγιών 85/337 και 96/61 του Συμβουλίου.

Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010

Η Απόφαση με αριθμ. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (Φ.Ε.Κ. 1108Β/21-07-2010) με τίτλο «Αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2007/60/ΕΚ “για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας”, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2007», υποχρεώνει τη χώρα μας, όπως και τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ε.Ε., να υιοθετήσει μέτρα για την εκτίμηση και τη διαχείριση των πλημμυρών. Συγκεκριμένα, τα μέτρα αυτά έχουν 3 στάδια υλοποίησης:

- Προκαταρκτική εκτίμηση κινδύνου πλημμύρας (έως το 2011),
- Χάρτες επικινδυνότητας (έως το 2013) και
- Σχέδια διαχείρισης (έως το 2015).

ΚΥΑ 177772/924/2017

Η ΚΥΑ 177772/924/2017 (ΦΕΚ 2140 Β'/20) αποτελεί την τροποποίηση της Κ.Υ.Α. Η.Π. 31822/1542/Ε103/2010 (ΦΕΚ 1108 Β'/2010) με την οποία ενσωματώθηκε η Οδηγία 2007/60/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο.

Β. Νομοθεσία σχετικά με τα υδατορέματα – υδάτινα συστήματα

1. Με το Νόμο 1650/86 (Φ.Ε.Κ. 160Α/16-10-1986, «Για την προστασία του περιβάλλοντος») τα υδάτινα συστήματα θεωρούνται αντικείμενα προστασίας και διατήρησης (άρθρο 18), ενώ διακρίνονται, ανάλογα με τη σπουδαιότητά τους, σε περιοχές απόλυτης προστασίας, σε περιοχές προστασίας, σε εθνικά πάρκα, σε προστατευόμενους φυσικούς σχηματισμούς και σε περιοχές οικοανάπτυξης (άρθρο 19). Με το άρθρο 20 προστατεύεται η αυτοφυής χλωρίδα και η

άγρια πανίδα, ενώ, τέλος, με το άρθρο 21 υποδεικνύεται ο τρόπος χαρακτηρισμού των περιοχών αυτών (με προεδρικό διάταγμα και με πράξη καθορισμού της Ζ.Ο.Ε.

2. Με τις Υπουργικές αποφάσεις 69728/824/17.5.96, 11418/17.11.97, 19396/1546/18.7.97 κ.α. αναφέρονται τα μέτρα, οι όροι και οι προδιαγραφές για την διαχείριση στερεών και επικίνδυνων αποβλήτων. Τα παραπάνω βέβαια καταστρατηγούνται λόγω της ελλιπούς αστυνόμευσης και έτσι τα ρέματα πολύ συχνά μετατρέπονται σε σκουπιδότοπους.
3. Το Π.Δ. 910/77 άρθρο 79 παρ.2β όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το Νόμο για την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και την Περιφέρεια είναι στην αρμοδιότητα της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών της Ν.Α. η αστυνόμευση όλων των ρεμάτων.(**)
4. Σύμφωνα με το άρθρο 6, του Κτιριοδομικού Κανονισμού (Φ.Ε.Κ. 59Δ/03-02-1989, Υπουργική απόφαση 3046/304/89), ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη δόμηση κοντά σε ρέματα. Συγκεκριμένα, στα ρέματα των οποίων οι οριογραμμές έχουν καθοριστεί απαγορεύεται απολύτως η δόμηση στην περικλειόμενη από τις οριογραμμές έκταση, ενώ εκτός των οριογραμμών ισχύουν οι όροι δόμησης της περιοχής, εφόσον έχουν κατασκευαστεί τα έργα διευθέτησης του ρεματος, αλλιώς η δόμηση επιτρέπεται σε απόσταση τουλάχιστον 10 m από την οριογραμμή.
5. Με το Νόμο 1739/87, έρχεται στο προσκήνιο η διαχείριση των υδατικών αυτών πόρων, με το Φ.Ε.Κ. 201Α/20-11-1987, «Διαχείριση των υδατικών πόρων και άλλες διατάξεις». Σύμφωνα με αυτόν εισάγονται νέες ρυθμίσεις που αφορούν στην ενιαία διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων και την ορθολογική εκμετάλλευσή τους, με αρμόδιο για την κατάρτιση, υποβολή και έγκριση των προγραμμάτων ανάπτυξής τους, το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Οι οριογραμμές δεν έχουν ακόμα καθοριστεί, η δόμηση επιτρέπεται σε απόσταση μεγαλύτερη των 20m από την προσωρινά οριζόμενη από την πολεοδομία οριογραμμή.
6. Το 1993, με το Φ.Ε.Κ. 281Δ/23-03-1993, «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέου περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος ρεμάτων, χειμάρρων και ρυακιών του Νομού Αττικής», μπαίνουν οι βάσεις για την ουσιαστική προστασία των υδάτινων πόρων.
7. Μετά τη Σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο, στις 05-06-1992, υπογράφηκε το Σύμφωνο Βιοποικιλότητας, το οποίο έγινε νόμος του Ελληνικού κράτους (ν. 2204/94) με το Φ.Ε.Κ. 59Α/15-04-1994, «Κύρωση Σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα». Με τη σύμβαση αυτή η χώρα μας υποχρεούται να αναγνωρίζει τα συστατικά της βιολογικής ποικιλότητας που είναι σημαντικά, να τα παρακολουθεί και να τα διατηρεί, εγκαθιστώντας συστήματα προστατευόμενων περιοχών και αναπτύσσοντας κατευθυντήριες γραμμές για τη διαχείρισή τους. Οφείλει επίσης να εκπαιδεύει και να ενημερώνει το κοινό, καθώς και να προάγει έργα τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας, υποβάλλοντας σε τακτά διαστήματα εκθέσεις σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα.
8. Τρία χρόνια αργότερα, με το Ν. 2503/97 Φ.Ε.Κ. 107Α/30-05-1997, «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις», η Γενική Διεύθυνση της Περιφέρειας συγκροτείται από 10 Διευθύνσεις, μία εκ των οποίων, η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης περιλαμβάνει και Τμήμα Διαχείρισης Υδατικών Πόρων, το οποίο συντονίζει και εγκρίνει τις προβλεπόμενες μελέτες και έργα.

9. Εγκύκλιος 33/3147/12-10-1998 (Αστυνόμευση ρεμάτων και συντήρηση αντιπλημμυρικών έργων) σύμφωνα με το Ν.Δ 3881/58 και την κοινή εγκύκλιο ΒΥΕ/35081/6.4.83 των Υπουργείων Δημ. Έργων και Γεωργίας), ώστε να καθοριστούν οι περιοχές ευθύνης των αντίστοιχων υπηρεσιών, θα πρέπει να υπάρχει ενημέρωση για τον προγραμματισμό, κατασκευή και συντήρηση των αντιπλημμυρικών έργων, μεταξύ των αρμοδίων Δασικών Υπηρεσιών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και των αντίστοιχων οικείων Δ/σεων Τεχνικών Έργων των Περιφερειών.).
10. Το 2002, με το Νόμο 3010/02, (Φ.Ε.Κ. 91Α/25-04-2002, «Εναρμόνιση του ν.1650/86 με τις οδηγίες 97/11 Ε.Ε. και 96/61 Ε.Ε., διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα») τροποποιούνται ορισμένα άρθρα του ν.1650/86. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 5, η οριοθέτηση ενός υδατορέματος συνίσταται στον «..καθορισμό και επικύρωση των πολυγωνικών γραμμών εκατέρωθεν της βαθιάς γραμμής του υδατορέματος, οι οποίες περιβάλλουν τις γραμμές πλημμύρας, τις όχθες, καθώς και τα τυχόν φυσικά ή τεχνητά στοιχεία, που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του υδατορέματος...», ενώ ο καθορισμός αυτός μπορεί να γίνεται και μόνο τμηματικά.
11. Με το Νόμο 3852/10, (Φ.Ε.Κ. 87Α/07-06-2010, «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης –Πρόγραμμα Καλλικράτης»), εκτός της νέας σύστασης της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ενσωματώνεται στις αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και η σύνταξη οριζοντιογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος αποτύπωσης των υδατορευμάτων και η έκδοση απόφασης επικύρωσης του καθορισμού των οριογραμμών τους.
12. Ο Νόμος 4258/14 (ΦΕΚ 94 Α/14-04-2014): Διαδικασία Οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα - ρυθμίσεις Πολεοδομικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις.

ΕΙΔΟΣ	ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ	ΦΟΡΕΑΣ	ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
Έργα Διευθέτησης, Αντιπλημμυρικής Προστασίας και Εργασίες Συντήρησης	Μελέτη, Ανάθεση και Εκτέλεση	Υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπηρεσίες Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, αρμόδιες Υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή Περιφέρειας	αρθ. 7 του Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ 94/Α'/2014)
		ΟΤΑ Α' βαθμού, Περιφερειακές Ενώτητες, Περιφέρειες <u>εφόσον</u> έχει γίνει ανάθεση από το Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης	
	Μελέτη, Κατασκευή και Συντήρηση Αντιπλημμυρικών Έργων που ανήκαν σε Δήμους, καταργηθείσες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και Περιφέρειες προ «Καλλικράτη»	νεοσύστατες Περιφέρειες και αρμόδιες υπηρεσίες αυτών	εγκύκλιο 33/3147/12-10-1998, έγγραφα Δ7γ/1220/Φ.Εγκ.33/29-08-2011 και Δ7γ/1202/Φ.Εγκ.33/1998/30-8-2013 της Δ/νσης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) της ΓΓΔΕ, αρθ. 186 του Ν. 3852/2010, έγγραφο 8284/3-4-2013 της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών του ΥΠ.ΕΣ.
Έργα αντιπλημμυρικών και εγγειοβελτιωτικών υποδομών αρμοδιότητας της ΓΓ Υποδομών	Σχεδιασμός, Προγραμματισμός, Ανάθεση και Εκτέλεση Δημοσίων Συμβάσεων Έργων, Μελετών και Παροχής Υπηρεσιών, και η Παροχή Τεχνικής Συνδρομής	Δ/νση Αντιπλημμυρικών & Εγγειοβελτιωτικών Έργων, Γενική Δ/νση Υδραυλικών, Λιμενικών και Κτιριακών Υποδομών της ΓΓ Υποδομών του Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών	
Αντιπλημμυρικά και Εγγειοβελτιωτικά Έργα της κοιλάδας του ποταμού Έβρου	Καθήκοντα Διευθύνουσας Υπηρεσίας για έργα της Γενικής Δ/νσης Υδραυλικών, Λιμενικών και Κτιριακών Υποδομών της ΓΓ Υποδομών του Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών	Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων Έβρου	
	Συντήρηση	Περιφέρεια Αν. Μακεδονίας - Θράκης	

ΕΙΔΟΣ	ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ	ΦΟΡΕΑΣ	ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
Ρέματα**	Αστυνόμευση και Καθαρισμός	Περιφέρεια	έγγραφα Δ7γ/1220/Φ.Εγκ.33/29-08-2011 και Δ7γ/1202/Φ.Εγκ.33/1998/30-8-2013 της Δ/νσης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) της ΓΓΔΕ
	Αστυνόμευση και Καθαρισμός Ρεμάτων που ανήκαν σε Δήμους, καταργηθείσες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και Περιφέρειες προ «Καλλικράτη»	νεοσύστατες Περιφέρειες και αρμόδιες υπηρεσίες αυτών	εγκύκλιο 33/3147/12-10-1998, έγγραφα Δ7γ/1220/Φ.Εγκ.33/29-08-2011 και Δ7γ/1202/Φ.Εγκ.33/1998/30-8-2013 της Δ/νσης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) της ΓΓΔΕ, αρθ. 186 του Ν. 3852/2010, έγγραφο 8284/3-4-2013 της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών του ΥΠ.ΕΣ.
	Αστυνόμευση και Καθαρισμός Ρεμάτων και Απαλλοτριωμένων Χώρων παρά τα ρέματα στις Περιφέρειες Ν. Αιγαίου, Β. Αιγαίου και Ιονίου	οικείοι Δήμοι	αρθ. 204 & 206 του Ν. 3852/2010
	Αστυνόμευση και Καθαρισμός* Ρεμάτων σε ορεινούς-μειονεκτικούς Δήμους και σε νησιωτικούς και ορεινούς-μειονεκτικούς Δήμους	Δήμοι αυτοτελώς ή σε συνεργασία με Περιφέρεια	αρθ. 209 του Ν. 3852/2010
*Σε περίπτωση που έχουν εκτελεστεί έργα διευθέτησης – αντιπλημμυρικής προστασίας θα πρέπει πρώτα να υπάρξει σχετική ενημέρωση της αρμόδιας τεχνικής υπηρεσίας του Δήμου από το φορέα εκτέλεσης των έργων αυτών.			
** Σε περίπτωση ύπαρξης δασικής βλάστησης σε υδατορέματα ή σε περίπτωση που αυτά συνορεύουν με δασικές εκτάσεις (παρ. 1, 2 και 3 του αρθ. 3 του Ν. 998/1979) ο καθαρισμός πρέπει να γίνει με τη σύμφωνη γνώμη και έγκριση της δασικής υπηρεσίας.			
***Η αστυνόμευση ρεμάτων, όσον αφορά την εξόρυξη, αμμοληψία κ.λ.π., αρμόδιες υπηρεσίες είναι οι κατά τόπους Αστυνομικές και Λιμενικές Αρχές, καθώς και η Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών.			
Σε υδατορέματα, χωρίς διαχωρισμό κοίτης σε ορεινή και πεδινή, οι ευθύνες καθορίζονται έπειτα από ενημέρωση για τον προγραμματισμό, κατασκευή και συντήρηση των αντιπλημμυρικών έργων μεταξύ των αρμόδιων Δασικών Υπηρεσιών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των αντίστοιχων Δ/νσεων Τεχνικών Έργων των Περιφερειών και των αντίστοιχων Τεχνικών Υπηρεσιών των Δήμων.			

ΕΙΔΟΣ	ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ	ΦΟΡΕΑΣ	ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
Έργα Δασοτεχνικής Διευθέτησης Χειμάρρων και Αντιπλημμυρικών και Αντιδιαβρωτικών Έργων σε Δάση και Δασικές Εκτάσεις	Προγραμματισμός, Μελέτη και Εκτέλεση	Δασικές Υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων	
Εγχειοβελτιωτικά Έργα	Συντήρηση και Έλεγχος	Ο.Ε.Β. και Ο.Τ.Α.	έγγραφο 1348/140676/7-11-2014
	Εποπτεία Ο.Ε.Β.	Περιφέρειες	αρθ. 46 του Ν. 4456/17, ΚΥΑ 3252/99092/22-09-2017
Δίκτυο Ομβρίων Υδάτων	Συντήρηση (καθαρισμός, συντήρηση, έλεγχος)	Ο υπεύθυνος για τη συντήρηση του οδικού δικτύου	παρ. Β.2. της ΥΑ Δ17α/06/52/ΦΝ443/20-03-2007, ΦΕΚ 398/Β'/2007
	Συντήρηση οδών καταργηθείσες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις (επαρχιακό οδικό δίκτυο) και Περιφέρειες (εθνικό οδικό δίκτυο πλην αυτοκινητόδρομων) προ «Καλλικράτη»	νεοσύστατες Περιφέρειες και αρμόδιες υπηρεσίες αυτών	αρθ. 186 του Ν. 3852/2010
	Συντήρηση υπολοίπου δημοσίου οδικού δικτύου (πλην αυτοκινητόδρομων)	Δήμοι, μέσα στα όρια της διοικητικής τους ευθύνης.	Ν. 3481/2006
	Κατασκευή, Συντήρηση και ανακαίνιση οδών στους Δήμους των Περιφερειών Ν. Αιγαίου, Β. Αιγαίου και Ιονίου	Περιφέρεια	αρθ. 206 του Ν. 3852/2010 κατά παρέκκλιση του αρθ. 31 του Ν.4257/14
Τα φρεάτια υδροσυλλογής πρέπει να ελέγχονται και να καθαρίζονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των Περιφερειών (Δ/νση Τεχνικών Έργων) για τις οδούς αρμοδιότητάς τους (εθνικό και επαρχιακό οδικό δίκτυο) και από τις αρμόδιες των Δήμων (ΔΕΥΑ, τεχνικές υπηρεσίες) στο δημοτικό οδικό δίκτυο			

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

(*) Οδηγία 2007/60/ΕΚ

Στη συνέχεια στο Άρθρο 2 ορίζονται :

- η «πλημμύρα» ως η προσωρινή κάλυψη από νερό εδάφους το οποίο, υπό φυσιολογικές συνθήκες, δεν καλύπτεται από νερό. Αυτό περιλαμβάνει πλημμύρες από ποτάμια, ορεινούς χείμαρρους, εφήμερα ρεύματα της Μεσογείου και πλημμύρες από τη θάλασσα σε παράκτιες περιοχές, δύναται δε να εξαιρεί πλημμύρες από συστήματα αποχέτευσης.
- ο «κίνδυνος πλημμύρας» ως ο συνδυασμός της πιθανότητας να λάβει χώρα πλημμύρα και των δυνητικών αρνητικών συνεπειών για την ανθρώπινη υγεία, το 8 περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες, που συνδέονται μ' αυτή την πλημμύρα.

Το πρώτο στάδιο, σύμφωνα με το Κεφάλαιο II (Άρθρο 4), περιλαμβάνει την προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού και στις αντίστοιχες παράκτιες ζώνες δηλαδή τα Κράτη Μέλη υποχρεούνται να προσδιορίσουν τις περιοχές που είναι επιρρεπείς σε εμφάνιση μελλοντικών πλημμυρικών συμβάντων ώστε να προκαταλάβουν τις ενδεχόμενες δυσμενείς συνέπειες. Προκειμένου να πραγματοποιηθεί αυτή η αξιολόγηση προβλέπονται:

1. χάρτες της περιοχής της λεκάνης απορροής του ποταμού στην κατάλληλη κλίμακα, οι οποίοι περιλαμβάνουν τα όρια των λεκανών και των υπολεκανών απορροής ποταμών.
2. περιγραφή των πλημμυρών οι οποίες σημειώθηκαν κατά το παρελθόν και είχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις ανθρώπινες ζωές, στις οικονομικές δραστηριότητες και στο περιβάλλον, όταν υπάρχει ακόμη πιθανότητα παρόμοιων μελλοντικών συμβάντων, συμπεριλαμβανομένων της έκτασης της πλημμύρας, των οδών αποστράγγισης και της αξιολόγησης των αρνητικών επιπτώσεων που προκάλεσαν.
3. περιγραφή των σημαντικών πλημμυρών οι οποίες σημειώθηκαν κατά το παρελθόν, εκ των οποίων θα μπορούσαν, ενδεχομένως να προβλεφθούν οι σημαντικές αρνητικές συνέπειες παρόμοιων φαινομένων στο μέλλον.

Το δεύτερο στάδιο, σύμφωνα με το Κεφάλαιο III (Άρθρο 6), περιλαμβάνει την κατάρτιση χαρτών επικινδυνότητας πλημμυρών και χαρτών κινδύνων πλημμύρας για τις περιοχές που χαρακτηρίζονται με βάση την προκαταρκτική εκτίμηση της πλημμυρικής διακινδύνευσης ως δυνητικές περιοχές υψηλής διακινδύνευσης.

Οι χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας καλύπτουν περιοχές που μπορεί να πλημμυρίσουν σύμφωνα με τα ακόλουθα σενάρια (Παρ. 3):

- Πλημμύρες χαμηλής πιθανότητας ή σενάρια ακραίων φαινομένων.
- Πλημμύρες μέσης πιθανότητας (με πιθανή περίοδο επαναληπτικότητας ≥ 100 χρόνια).
- Πλημμύρες υψηλής πιθανότητας, ανάλογα με την περίπτωση.

Για κάθε σενάριο προβλέπεται ο υπολογισμός των ακόλουθων στοιχείων (Παρ. 4):

- Η έκταση της πλημμύρας.
- Το βάθος του νερού ή η στάθμη του νερού, ανάλογα με την περίπτωση.
- Η ταχύτητα ροής ή η σχετική ροή των υδάτων, ανάλογα με την περίπτωση.

Οι χάρτες κινδύνου πλημμύρας περιγράφουν τις δυνητικές αρνητικές συνέπειες που συνδέονται με τα αναφερθέντα σενάρια πλημμύρας μέσω δεικτών όπως (Παρ. 5):

- αριθμός κατοίκων που ενδέχεται να πληγούν.
- Ο τύπος της οικονομικής δραστηριότητας στην περιοχή.
- Οι εγκαταστάσεις που ενδέχεται να αποτελούν πηγές ρύπανσης σε ενδεχόμενη πλημμύρα και οι προστατευόμενες περιοχές.
- Άλλες πληροφορίες που το κράτος μέλος θεωρεί χρήσιμες, όπως η επισήμανση των περιοχών όπου υπάρχει το ενδεχόμενο πλημμυρών με αυξημένο ποσοστό μεταφερόμενων ιζημάτων και πλημμυρών που παρασύρουν υπολείμματα και πληροφορίες για πιθανές άλλες σημαντικές πηγές ρύπανσης.

Στο τελικό στάδιο εφαρμογής της οδηγίας, τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν με βάση τους χάρτες πλημμυρικής επικινδυνότητας συντονισμένα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας. Σκοπός των σχεδίων είναι η μείωση των δυνητικών αρνητικών συνεπειών που έχουν οι πλημμύρες για την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και την οικονομική δραστηριότητα (Άρθρο 7, Παρ. 2). Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της πρόληψης, της προστασίας και της ετοιμότητας συμπεριλαμβανομένων των προβλέψεων πλημμυρών και των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης του πληθυσμού στις περιοχές όπου υπάρχει υψηλή πιθανότητα πλημμύρας. Τέλος, τα Κράτη Μέλη οφείλουν να εκπονήσουν και να δημοσιοποιήσουν τα σχέδια διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας έως τις 22 Δεκεμβρίου του 2015, στη συνέχεια επανεξετάζονται και ανανεώνονται έως το 2021, και μετά ανά εξαετία.

Ενδεικτικά παρατίθεται το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ:

Χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ		
A/A	Διαδικασία	Ημερομηνία
1	Έναρξη ισχύος της Οδηγίας (Άρθρο 18)	26/11/2007
2	Συμμόρφωση Κρατών Μελών με την Οδηγία (Άρθρο 17)	26/11/2009
3	Θέσπιση τεχνικών υποδειγμάτων (Άρθρο 11) για:	
	▪ Την προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας (Άρθρο 4, παρ.4)	22/12/2009
	▪ Τους χάρτες επικινδυνότητας πλημμύρας και τους χάρτες κινδύνων πλημμύρας (Άρθρο 6, παρ. 8)	22/12/2011
	▪ Τα σχέδια των κινδύνων πλημμύρας (Άρθρο 7, παρ. 5)	22/12/2013
4	Προκαταρκτική αξιολόγηση των κινδύνων πλημμύρας (Άρθρα 4, 5)	22/12/2011
5	Κατάρτιση χαρτών επικινδυνότητας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας (Άρθρο 6)	22/12/2013
6	Εκπόνηση σχεδίων διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας (Άρθρο 7)	22/12/2015
7	Συντονισμός με την Οδηγία 2000/60, ενημέρωση κοινού και διαβούλευση (Άρθρο 9)	
8	Επανεξέταση και εφόσον απαιτείται επικαιροποίηση της Προκαταρκτικής αξιολόγησης κινδύνου πλημμύρας (Άρθρο 14) και εν συνεχεία ανά εξαετία	22/12/2018

9	Επανεξέταση και εφόσον απαιτείται επικαιροποίηση των χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας και των χαρτών κινδύνων πλημμύρας (Άρθρο 14) και εν συνεχεία ανά εξαετία	22/12/2019
10	Επανεξέταση και εφόσον απαιτείται επικαιροποίηση των χαρτών επικινδυνότητας πλημμύρας , των χαρτών κινδύνων πλημμύρας και των σχεδίων διαχείρισης συμπεριλαμβανομένων και των στοιχείων του Β μέρους του Παρ/τος (Άρθ. 14)και εν συνεχεία ανά εξαετία	22/12/2021

Η επιτυχής εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60 δεν περιορίζεται μόνο στην πραγματοποίηση των τριών σταδίων, που αναφέρθηκαν παραπάνω, αλλά και στην ταυτόχρονη τήρηση απαιτήσεων, που έχουν θεσπιστεί με άλλα κοινοτικά νομοθετικά κείμενα. Η οδηγία για την διαχείριση του κινδύνου πλημμύρας παραπέμπει στην Οδηγία 2000/60, ώστε να ληφθούν κατάλληλα μέτρα με σκοπό το συντονισμό των δύο οδηγιών.

Η Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά 2000/60/ΕΚ επιβάλλει την ανάπτυξη ολοκληρωμένων σχεδίων διαχείρισης για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού με στόχο την επίτευξη καλής οικολογικής και χημικής κατάστασης και φιλοδοξεί στην άμβλυση των επιπτώσεων των πλημμυρών.

Ο συντονισμός των δύο οδηγιών αποτελεί την ολοκληρωμένη διαχείριση της λεκάνης απορροής ποταμών. Συνεπώς στους χάρτες κινδύνου πλημμύρας, όχι μόνο θα περιγράφονται οι δυνητικές αρνητικές συνέπειες των πλημμυρών, αλλά και θα καταγράφονται και οι προστατευόμενες περιοχές (NATURA 2000) που αναφέρονται στην οδηγία πλαίσιο και ενδέχεται να πληγούν. Τέλος τα στάδια που περιγράφει η Οδηγία 2007/60, θα πρέπει να επαναλαμβάνονται κάθε έξι έτη όπως ορίζουν τα βήματα της Οδηγίας 2000/60 με αρχή το 2009 (Τσακίρης, 2009)

() Αστυνόμευση ρεμάτων**

Οι αρμόδιοι υπάλληλοι για την αστυνόμευση των ρεμάτων είναι υπεύθυνοι για:

- Τον εντοπισμό καταλήψεων, επιχώσεων (μπαζώματα), ανεξέλεγκτες αμμοληψίες, απόρριψη στερεών αποβλήτων(σκουπίδια) και γενικώς όλων των παράνομων ενεργειών που γίνονται στις κοίτες των υδατορευμάτων.
Είναι υπεύθυνοι ,επίσης για την λήψη των προβλεπόμενων, από τη νομοθεσία διοικητικών και άλλων μέτρων στις περιπτώσεις που διαπιστώθηκαν παράνομες ενέργειες στις κοίτες των υδατορευμάτων και

τέλος είναι υπεύθυνοι για να ελέγχουν την κατάσταση που βρίσκεται η φυσική κοίτη των υδατορευμάτων.

Η διαδικασία που πρέπει εφαρμόζεται για την αστυνόμευση των ρεμάτων καθορίζεται στο Π.Δ. 18/21/1924 (ΦΕΚ Α'61) "Περί κωδικοποίησης του Ν.2853 και του από 10.12.1923 Ν.Δ/τος "περί τροποποίησης και προσθήκης διατάξεων των εις τον Ν.2853 κλπ" στο αρθρ.17, όπου αναφέρει ότι

"ουδείς δύναται να κατασκευάσει άνευ άδειας εν τη κοίτη και τη περιοχή των πλημμυρών , των ποταμών, χειμάρρων, ρυάκων , οχετών και διωρύγων.". Στο άρθρο 18 περιγράφονται οι εργασίες για τις οποίες δεν μπορεί να εκδοθεί άδεια .

Συμπληρωματικά στο παραπάνω άρθρο έχουν εφαρμογή τα άρθρα 20,21 του ίδιου Π.Δ. και αφορούν τα θέματα κατεδάφισης έργων που κατασκευάστηκαν παραβιάζοντας τα προηγούμενα άρθρα.

Επίσης στο Π.Δ./24.2.1932 "Περί του τρόπου βεβαιώσεως των περί την αστυνομία των δημοσίων υδάτων παραβάσεων" (ΦΕΚ 51 Α'/25.2.1932) καθορίζεται ο τρόπος βεβαιώσεως των παραβάσεων στα ρέματα .Οι βεβαιώσεις γίνονται είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση ενδιαφερόμενου. Στο άρθρο 2 αναφέρεται στα στοιχεία που πρέπει να περιέχει το πρωτόκολλο της βεβαίωσης της παράβασης.

Για τα υπόλοιπα θέματα που αφορούν το πρωτόκολλο αυτό εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24 παρ.2-5 του Π.Δ. 25.11.1929 "Περί κωδικοποιήσεως των περί κατασκευής και συντηρήσεως των οδών κείμενων διατάξεων" όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 ΑΝ1966/1939 "Περί συμπληρώσεως των περί εκτελέσεως δημοσίων έργων κείμενων διατάξεων . Πέρα από τα στοιχεία που σύμφωνα με τον νόμο αυτόν , αναγράφονται στο πρωτόκολλο, στο άρθρο 4 αναφέρεται ότι το πρωτόκολλο διαβιβάζεται και στον Εισαγγελέα.

Σχετικός είναι και ο Ν.4423/1929 (ΦΕΚ 320) "Περί του τρόπου βεβαιώσεως των φθορών υδραυλικών έργων και εισπράξεως των προς επανόρθωσιν απαιτούμενων δαπανών" και αναφέρεται πάλι στο περιεχόμενο του πρωτοκόλλου ,το οποίο κοινοποιείται στον παραβάτη και διαβιβάζεται στον Εισαγγελέα και στο Δημόσιο Ταμείο.

Η ουσία βέβαια της αστυνόμευσης των ρεμάτων βρίσκεται στην εφαρμογή στην πράξη των διατάξεων αυτών . Στην πράξη λοιπόν παρατηρούμε αδυναμία για την αστυνόμευση των ρεμάτων καθώς συνήθως είναι αρμόδιος ένας/δύο υπάλληλοι σε ολόκληρο τον Νομό πράγμα που κάνει αδύνατη όχι μόνο την αστυνόμευση αλλά ακόμα και τον έλεγχο των καταγγελιών που γίνονται για συγκεκριμένες παραβάσεις στον Νομό.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Σε ορισμένες Περιφέρειες της χώρας με απόφαση του Γ.Γ. της Περιφέρειας (όπως για παράδειγμα στην Περιφέρεια Κρήτης) , οι Δήμοι αναλαμβάνουν τις υποχρεώσεις συντήρησης των οδών που διέρχονται από τα όρια τους, όπως τα τμήματα εθνικών οδών που περνούν μέσα από τα εγκεκριμένα Πολεοδομικά Σχέδια και τα τμήματα όλων των παλαιών εθνικών οδών που βρίσκονται εντός των ορίων των οικισμών που προϋφίστανται του 1923.

Αυτόματα με βάσει τις εγκυκλίους της Πολιτικής προστασίας, η συντήρηση των δικτύων ομβρίων μεταφέρονταν για τα τμήματα αυτά στους Αρμόδιους Δήμους και τις Δ.Ε.Υ.Α.

Στην Κρήτη με τον 2221/15-11-02 απόφαση του Γ.Γ. της Περιφέρειας Κρήτης ο Δήμος Ηρακλείου, ανέλαβε τις υποχρεώσεις συντήρησης των οδών που διέρχονται από τα όρια του, όπως τα τμήματα εθνικών οδών που περνούν μέσα από τα εγκεκριμένα Πολεοδομικά Σχέδια, τα τμήματα όλων των παλαιών εθνικών οδών που βρίσκονται εντός των ορίων των οικισμών που προϋφίστανται του 1923, των εγκαταλελειμμένων οδικών τμημάτων παλαιών εθνικών οδών και των παράπλευρων οδών του Εθνικού Οδικού Δικτύου Κρήτης που δεν έχουν κατασκευαστεί με εγκεκριμένη τεχνι_μελέτη και δεν συνδέονται με την κύρια οδό μέσω κόμβων.

Η ανάληψη των υποχρεώσεων αυτών σήμαινε αυτομάτως επιπλέον δαπάνη για το Δήμο Ηρακλείου που θα υπερέβαινε τις 500.000€ ετησίως.

Επειδή με την απόφαση αυτή του Γ.Γ της Περιφέρειας Κρήτης παραχωρήθηκαν αρμοδιότητες στο Δήμο Ηρακλείου χωρίς να μεταφέρονται οι αντίστοιχοι πόροι όπως επιτάσσει το Σύνταγμα στο άρθρο 102 § 5, **ο Δήμος Ηρακλείου κατέθεσε αίτηση ακυρώσεως της παραπάνω απόφασης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικράτειας, το οποίο με την με αριθ. 2599/2011 απόφασή του τον δικαίωσε πλήρως ακυρώνοντας την απόφαση του Γ.Γ της Περιφέρειας Κρήτης για το τμήμα που τον αφορούσε.**

Η απόφαση αυτή δίνει την δυνατότητα προσφυγής στο ΣΤΕ των Δήμων των Περιφερειών, στις οποίες υπήρξαν αντίστοιχες αποφάσεις.